

ЗИМА НАДЪ РОДИНАТА

Снѣгътъ покрива родната страна;
предъ насъ е тя сега—въ мъглитъ сини—
една хълмиста снѣжна равнина,
задъ нея — планинитъ исполини.

Цари безкрайна чудна тишина;
звѣнятъ далечъ звѣнчета отъ шейнитъ,
и не се виждатъ никжде села,
тѣй въ прѣспитъ дълбоки тѣ сж скрити.

И месеци ще бжде тукъ така;
понѣвга само горе въ небесата
ще грѣйне зимно слънце, и снѣга
ще свѣти сжщо като чисто злато.

И по-красива ще е тя тогазъ —
родината ни хубава, любима,
защото подъ снѣга и въ тоя мразъ
по-твърда сила сякашъ въ нея има.

Н. Фурнаджиевъ